

ПОЛ ЕЛЮАР

БЕЗ ВЪЗРАСТ

Превод от френски: Стефан Гечев, 1987

chitanka.info

*Приближаваме
Лесовете
Тръгнете по алеята на утрото
Качете се по стъпалата на мъглата*

*Приближаваме
Слънцето на земята свито
Тя трябва да роди един ден още*

* * *

*Небето ще се разширява
До гуша беше ни дошло
Да обитаваме руините на сънищата
Ниската сянка на почивката
И на умората и на отпущането*

*Земята ще приеме пак формата на нашите тела
И вятърът ще ни търпи
Нощта и слънцето ще минат през очите ни
Без да ги променят*

*Нашето сигурно пространство чистият ни въздух
Те могат да запълнят закъснението
От навиците издълбано
Ний ще се приближим до нова памет
И ще говорим всичко на разбран език*

* * *

*О братя мои противоположни които пазите в
зениците си
Нощта прелята в тях и ужаса*

*Къде ви изоставих
Вас с тежките ръце в лениво масло потопени
на миналите ви дела
И с толкоз мъничка надежда че смъртта е права
О мои загубени братя
Аз вървя към живота с вида на човек който иска
Да докаже че светът е направен по негова мярка
И не съм сам
Хиляди образи мои множат светлината ми
Хиляди погледи винаги същи изравняват живота
плът*

*Ето птицата ето детето ето скалата и равнината
Те се сливат със нас
И златото прихва в радостен смях
Извадено от пропастта
Водата и огънят се разсъбличат за един и същи
сезон
Затъмнения няма на челото на вселената вече*

* * *

*Ръце отгатнати от нашите ръце
Уста със устните ни слети
Първите цветни жеги
Във хладината на кръвта
Призмата диша с нас —
Пъстроцветна богата зора
На върха на всяка трева царица
На върха на мъха над снеговете
Вълни от развълнувани пясъци
С упорито детинство
Извън пещерите
Извън нас самите*

(„Естествено течение“, 1938)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.